One who taught this

מאן דמתני הא -

Overview

ruled that a קטנה שנתקדשה שלא לדעת requires a גט (because שמואל) and מיאון (so people should not assume that ה"נ (אין קידושין תופסין באחותה qualified this ruling that it is valid only if there was a שידוך (between this girl and her husband) while the father was alive. עולא argued on שמואל (according to the first לשון) that she does not require even מיאון. The גמרא asked did עולא say this even מאון? The גמרא? The גמרא answered; the one who taught this did not teach the other.² There was an איכא דאמרי that עולא maintains a קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה אפי' מיאון אינה צריכה. There is a dispute between רש"י and תוספות how to explain this גמרא.

- פירש בקונטרס³ מאן דמתני פלוגתא דעולא אדשמואל

רש"י explained, the one who taught that עולא argued with - שמואל

לא מתני אדשמואל האי פירושא דפריש בה רב נחמו והוא ששידכו⁴ -

Did not teach this interpretation of ר"ב that the ruling of שמואל is only - כששידכו אלא סבר דאמר שמואל בלא שידכו ומשום הכי פליג עלייהו:

But rather the one who stated that עולא argues on שמואל maintains that שמואל made his ruling (even) in a case of עולא, therefore עולא argued with שמואל, and maintains that by לא שידכו there is no need even for מיאון.

תוספות continues with the גמרא and the פירש"י:

איכא דאמרי אמר עולא⁵ אפילו מיאון אינה צריכה פירש בקונטרס ואפילו שידכו -Others say; קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה that she does not require even מיאון, and שידכו. This concludes תוספות citation of the גמרא and פרש"י:

תוספות analyzes "רש":

וזה דחקו⁷ לפרש כן דאי בלא שידכו דוקא מאי איכא בין איכא דאמרי ללישנא קמא -And it is this which forced רש"י to interpret it thus (that s'עולא' ruling is even by

¹ There was an engagement. See רש"י ד"ה והוא.

² See (רש"י) and) the beginning of תוספות for an explanation.

⁴ The מכוא assumed that if שידכו is discussing שידכו it is improbable that עולא would argue with him.

⁵ See איכא, that according to this version, עולא was not addressing the view of שמואל, but rather it is an independent ruling by צולא.

⁶ Why was it necessary for שידכו to say that according to the דאמרי the ruling by איכא פער שידכו is even by שידכו.

⁷ אוספות will shortly make it clear why this is considered a 'forced' interpretation.

איכא אירכו אירכו, for it is only by לא שידכו, what is the difference between the איכא, what is the difference between the איכא, and the first version. The לישנא קמא maintains that אילא argues with איכא (only) by אידכו, therefore the איכא דאמרי must maintain that צולא ruling is even by שידכו, otherwise איכא נולא saying the same thing both according to the לישנא קמא and the איכא דאמרי.

מוספות asks on פירש"י:

וקשה דאין זו סברא לומר שתהא חלוקה כל כך -

And there is a difficulty, for it is not logical to say that there should be such a great disparity between the איכא אמרי and the איכא דאמרי (as there is according to פרש"י) -

רהא לעיל פריך גמרא⁸ אף על גב דשידכו -

For previously the גמרא asked on the view of עולא (when he was arguing with the was arguing with the was arguing even though עולא??! (how can that be?!) -

- אלמא סבירא לגמרא שהדבר פשוט הוא דבשידכו צריך מיאון It is evident that the גמרא maintained that it is an obvious conclusion that by שידכו there is a מיאון requirement -

והכא ללישנא דאיכא דאמרי אמרינן דלא צריך? -

And now here according to the version of the איכא דאמרי we say (according to that יכש is not necessary even כששידכו!

חוספות offers his interpretation:

לכך נראה¹¹ לפרש דלעולא לא מיירי אלא דוקא בלא שידכו -

Therefore it is preferable (to the "ר") to explain that שולא is only discussing without שידכו (both according to the ל"ק and the ל"ק -

ויש חילוק בין איכא דאמרי ללישנא קמא -

And nevertheless there is a difference between the א"ל and the ל"ק -

דלישנא קמא פליג אדרב ושמואל¹¹ כדפירש בקונטרס¹²

For the ל"ק of עולא argues on רש"י as רב ושמואל explained -

דמאן דמתני פלוגתא דעולא אדרב ושמואל כולי -

That the one who teaches the argument of עולא against רב ושמואל, etc. does not agree that s'כששידכו ruling was only כששידכו -

יולכך¹³ איכא דאמרי דכולי עלמא סבירא דלא פליג אדשמואל

12 = 2

⁸ When we assumed that that s'שמיאכו ruling was only כששידכו.

⁹ Once we have an obvious assumption by the גמרא (the מיאון) that מיאון is required by שידכו (to the extent that the מרא is requirement), how is it possible that another version (the איכא דאמרי) can simply state that no מיאון is required by שידכו.

¹⁰ The הגהות הב"ם amends this to read, נראה לפרש (instead of נראה לפרש). See following תוספות [TIE footnote # 5].

 $^{^{11}}$ רב ושמואל maintain אייכו even by בריכה (according to the ל", that 'מאן דמתני הא וכו' לאני הא וכו' מאן

¹² See footnote # 2.

¹³ Others amend this to ולהך (instead of ולכך).

However, according to the א"ד, everyone maintains that עולא is not arguing with -

ומילתא באפי נפשיה איתמר בלא שידכו ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי: But rather the ruling of עולא was said independently of s' שמואל ruling, and one (שמואל) said one thing (that [only] by שידכו we require עולא), and one (עולא) said another thing (that there is no need even for לא שידכו by לא שידכו אידכו שמואל), and they (לא שידכו by ועולא) do not argue.

<u>Summary</u>

According to שידכו the ל"ק maintains that מיאון is required by שידכו according to everyone; while according to the א"ד it is a dispute between עולא and עולא. However, חוספות maintains that all agree that מיאון is required by ל"ק the ל"ק maintains that א"ד argues with שמואל (לא שידכו עולא), while the א"ד maintains that עולא made an independent ruling and there is no argument at all.

Thinking it over

The גמרא תוספות mentions two versions (seemingly) in the view of עולא. However, according to תוספות there is no difference in the view of עולא between the two versions, there is only a difference in the view of שמואל (whether his rule applies by לא שידכו 15 !

_

 $^{^{14}}$ See the following תוס' ד"ה אלא חוס' for a clarification in the view of א שמואל.

¹⁵ See תוס' מה,ב ד"ה בפירוש.